

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

503. An Electores agere possint in iudicio appellationis pro confirmatione
electionis cassatæ, electo secum non agente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Sectio II. Caput III.

est. Electores per solam electionem non confirmata ita plenè functos officio suo, quin hoc ipsum officium necesse habeat perfici, non solum per petitionem & prosecutionem confirmationis, sed ipsa confirmatione. Unde ius habent petendi confirmationem propriæ electionis, eamque prosequendi ac defendendi coram confirmatore. Pass. cit. c. 34. n. 23, citans Innoc. in c. dilectus. de prob. n. 3. & 4. Abb. in c. dudum. de elect. n. 4. Bald. in c. postquam. de elect. n. 6. Castell. de elect. c. 5. n. 63.

Questio 501. An, & qualiter quilibet Electorum, vel etiam aliorum de collegio, conventu, communitate, appellare possit à confirmatione vel cassatione electionis?

1. **R**espondeo : distinguendum hic est interesse communitatæ, & interesse cuilibet proprium. Ac primò quidem, ubi interesse est commune, quilibet de communitate (nisi forte à tota communitate mandatum procura haberet) non potest in judicio agere & petere, alijs seu majore parte eorum justè nolentibus petere; cum in iis, quæ ad communitatem spectant, standum sit majoris partis determinationi, dum illa non justè quid decernit. Pass. cit. c. 34. n. 25. & c. cupientes, ubi constituitur, ut Electores per procuratores suos ex iisdem Electoribus acceperos negotium electionis prosequantur: nequaquam tamen datur singulis de capitulo facultas agendi nomine proprio pro confirmatione electi; quia ius, quod habent Electores ad prosequendam confirmationem, non est proprium singulorum; sed est collegii. Pass. cit. n. 25.

2. Sed &c., si facta est iniuritia communitati, si hæc est talis, quam major pars potest justè condonare, & condonet, non remanet huic vel illi, vel minori parti jus prosequendi injuriam. Et quia in cassatione electionis digni iusta offensa non est facta populo, utpote qui non habet ius magis, ut illi præsit hic dignus, quam alijs dignus. Nec etiam facta est iuria alicui particulari Electori, cum ius prosequendi electionem non competat ei ex jure proprio, sed quia elector est, & ex jure collegii. Injuria quoque quam collegium recipit ex iusta illa cassatione, est talis, quæ, si electio iterum reddit ad collegium, potest justè remitti: hinc si electio castetur, & collegiū Electorum pro majore parte injuriam remittat, non est, unde vel populus, vel convenitus, vel hic aut ille particularis, etiā Elector, appellare possit; quia non remanet iusta gravatus. Pass. cit. n. 25. Secundò, ubi quis ex confirmatione vel ejus cassatione habet interesse proprium, seu obvenit alicui propria aliqua utilitas vel damnum, vindendum est, an habeat ius ad illam utilitatem, & num damnum sit iustum. Nam si utilitas etiam de cetero maxima, quæ potest ex confirmatione provenire, huic vel illi particulari Electori, vel persona de conventu, v. g. quod electus seu confirmandus sit ejus consanguineus, non est debita, non potest quis pro illa utilitate, utpote non debita, agere in judicio, adeoque si castetur electio, non potest appellare; quia nulla ei facta iuria. Pass. loc. cit. Quod si vero alicui particulari, non tantum Electori, sed etiam cuilibet de populo iustum imminuet damnum (uti id facilè contingere potest, v. g. si princeps iuste timeat damnum ab electo, & quod hostibus manifestabit & prodet secreta regni & principem) ratione cuius uti potuit excipere contra electionem, sic eum posse a data confirmatione appellare, tradit cit. n. 25., Pass.

Questio 502. Virum Electores valide appellare possint à cassatione electionis legitima, ubi electus non habet ius ad confirmationem?

1. **R**espondeo primò: ubi electus legitimè ex delicto non habet ius ad confirmationem, v. g. ubi electus de cetero dignus in praenam supervenientis post electionem negligenter aut alterius electus alicujus privatus est iure per electionem quæ sit ad confirmationem, non possunt valide appellare à cassatione electionis; quia jam electus ab iis, non est confirmabilis, sed indignus confirmatione; adeoque frustra & injustè Electores tentant & prosequuntur confirmationem illius. Pass. cit. c. 34. n. 26. Idemque est, si electus electioni non concenserit, vel ei renunciavit, nolens esse Prælator; dum enim is cogi nequit ad instantiam Electorum, ut electio consentiat, ubi consentire renuit, nec ejus electio ex iustitia confirmari debet; nec Electores juridicè instare ut confirmetur. Pass. ibid.

2. Respondeo secundò: si vero electus ex lege vel statuto aliquo non habet ius ad confirmationem (intellige, quia ius nullum acquisivit per legitimam etiam electionem) ita tamen, ut possit ac debeat confirmari, si sit dignus, Electores possunt validè ac justè appellare à cassatione electionis, utpote à jure habentes ius petendi electi confirmationem, & defendendi factam à se electionem. Pass. cit. n. 26. siquidem electio est Electorum veluti partus, commititque Ecclesie Electoribus electionem, confidens eorum prudentia ac zelo: unde eorum est honor vel vituperium, si bene vel male eligant, adeoque non solum ex lege positiva, sed & ex naturali habent ius petendi confirmationem electi, & defendendi electionem per ipsos celebratam, in quantum quisque propria defendere potest, & perfectionem operi suo debitam jussit prætendere. Pass. n. 27. dicens, quod Electores ex jure sibi proprio, & à jure electi distincto petere possint confirmationem, & eam contra impugnantes defendere per viam appellationis, supponere communissimè DD. & probari per proximam Ecclesiam, & sacrarum Congregationum Roma admittentiam, & judicantium istiusmodi appellaciones. Unde etiam ab Electoribus, ubi timent cassandam celebraram à se electionem, pro cautela ad hoc, ut si contingat eam cassari, non possit fieri nova provisio eis inauditis, literis petitionis confirmationis inferendam hanc protestationem & appellationem: quam confirmationem sperant à Beata N. obtinere: quod si secus fiat, protestatione velle audiri, & ex nunc appellant ad Sedem Apostolicam: tradit Pass. loc. cit. ex. Peyr. in formular. lit. C. c. 18. n. ult.

Questio 503. An ergo Electores agere possint in judicio appellationis pro confirmatione electionis cassata, electo secum non agenti?

1. **R**espondeo primò: ubi agitur de electione cassata expresse ob defectum forme, sufficit electum alias non habentem ius ad confirmationem habere se negare, hoc est, ut non petat, nec rejiciat, quod Electores agant pro ejus confirmatione; et quod tunc electus in ea causa non habeat interesse, & soli Electores appellantes sint actores. Pass. n. 28.

2. Respondeo secundò: si agitur de electione cassata ex defectu electi, non possunt procedere Electores,

stors, secum non agente electo, utpote de cuius maximo præjudicio agitur; vel saltem eo non citato comparente per se, vel suum procuratorem. Contingere enim posset, ut dum causa non est expressa, electus ad declinandam maiorem confusione malleus causam in judicio appellationis non expediri, quam electionem sui confirmari. Pass. cit. num. 28.

Questio 504. An, ubi electus non habet jus ad petendam confirmationem ex speciali quodam statuto, nec tamen etiam confirmatione privandus possit appellare a cassatione electionis, dum ea cassatur ex defectu electi?

1. **R** Espondeo: id cum posse, si iniuste cassetur ex ejus defectu; quia ut dictum supra, cassatione electionis ob defectum electi is manet infamis infamia facti, & ineligibilis, adeoque si iniuste ex tali causa cassetur, iniuste luditur. Pass. num. 29. Unde secus dicendum, seu non posse talem non habentem jus ad petendam confirmationem, appellare, ubi defectus, ob quem cassatur electio, talis non est, ut infamet, aut notabiliter noceat, v.g. quia presumitur electus ille ad tempus infirmus. Pass. num. 30.

2. De cetero dici non potest, in hoc casu remanentis ex cassatione infamia & ineligibilitatis, talem non posse appellare a cassatione electionis, seu à negata confirmatione, utpote ad quam non habet jus; sed à causa cassationis, quam solam examinare pertinebat ad Judicem ad quem, cassatione manente validam; nam licet in rigore & directe non habeat jus talis electus, ut confirmetur; quia tamen electio digni ex lege est confirmanda, & solum ex causa rationabili cassari potest, ideo ex consequente Judge ad quem, invento talie electo digno, ut confirmetur, tenetur ejus electionem confirmare, si non ex jure electi, saltem ex jure Ecclesie, volentis electionem non nisi ex rationabili causa cassari. Et hinc pendente tali appellatione, non potest valide alia electio celebrari, cum electus non tantum habeat jus, ut non infameretur; sed etiam, ut ex causa iniusta infamante confirmationi sibi non negetur. Pass. n.29. Ad hanc, ut Idem, locum non habet haec objectio, ubi cum electo simul appellant eligentes, habentes jus ad confirmationem electi.

Questio 505. An, ubi confirmator in decreto cassationis nullam assignat causam cassationis electionis, vel assignat in confuso per clausulam: ex causis nobis bene visis; electus, qui non habet alias jus ad confirmationem, possit appellare a tali decreto?

R Espond, affirmativè Pass. cit. n. 34. n. 32. ubi rait: non obstante, quod Barbosa teneat, electum talem in hoc casu debere credere, cassationem factam ob bonum commune, & non ob defectum sui. Et quod Baimez dicat, in hoc casu terminarium esse, judicare, quod cassatio facta ob defectum electi; dicendum tamen, non posse electo negari in hoc casu appellationem, nisi constet de opposito, nempe cassationem factam non ob defectum electi. Rationem etiam dat, quod si ex hoc non licet appellare, quia in sententia non exprimitur causa, & ideo sententia non gravet, vix unquam liceat appellare, cum necesse non sit, Judicem exprimere causam in sententia, ut Abb. in cap. examinata, de Judic. n. 8. & in cap. sicut nobis, de re

judic. n. 11. & sic foret in potestate Judicium impeditre justam appellationem, non exprimendo in sententia causam. Quin & ut Pass. n. 33. licet, dum confirmator simpliciter cassat electionem, presumendum sit, eam non cassari vitio persona; nihilominus relinquitur locus aliquis præsumptioni contraria, maximè ex eo, quod constet, electionem legitimè celebratam rarius cassari purè ob bonum commune; & sic frequenter talis cassatio conjuncta sit cum morali certitudine de defectu electi, & ita conjuncta cum ejus infamia. Quin & quod vel ex hoc ipso, quod non constet, electionem non fuisse cassatam ob defectum electi, electus interim, ejusque honor & fama sit cogitantum & loquentium arbitrio subjecta & exposta; adeoque cum electus, et si ad confirmationem jus non habeat, habeat tamen jus, ut ex cassatione electionis ejus fama non vaciller, adeoque habet jus, ut appellando se suumque honorem & famam tueratur.

Questio 506. An, & quo jure electio facta pendente appellatione, etiam extrajudiciali, interposita a cassatione prioris electionis sit attentata, & an, si confirmetur haec secunda electio, tam ea, quam confirmatio ejus, saltem justificata appellatione, sit cassanda: uti & quævis alia provisio, pendente appellatione facta?

1. **R** Espondeo ad primum affirmative. Pass. cit. c. 34. n. 42. citans Abb. in cap. cum nobis, de elect. n. 17. & 8. Barbos. l. 2. voto 35. Castell. de elect. c. 4. n. 59. & c. 14. n. 42. Portell. p. 2. cas. 4. v. ad secundum. Peyr. in formul. lit. C. c. 18. n. 18. Donat. p. 2. ir. 7. q. 14. n. 3. & plurimos alios, secundum quod in specie electione ad cathedrales & regulares Ecclesias statuitur in c. si postquam. de elect. in c. & jam prius decretum fuerat in cap. consideravimus. de elect. de appellatione interposita apud Papam.

2. Respondeo ad secundum: cassanda non tantum jure positivo, sed & ex lege naturæ; quod enim per civitas similes decretales, quod ad hoc præsens punctum sic disponitur, non esse mere statutum juris positivum, sed esse quoque legem naturalem, tradit Pass. cit. n. 42. eo quod ex vi legis Justitia non potest appellatus ad Superiorum contra vim appellationis, & in gravamen se defendantis per imploratum Superioris auctoritatem agere validè, firmiter & indissolubiliter, quin Superior, justificata appellatione non possit sic gesta revocare prout Justitia postulaverit, & ad bonum communne expedire vi sum fuerit. Unde quod statuitur in cit. c. consideravimus. & c. si postquam. secundum substantiam extendit ait ad omniem electionem factam post appellationem, quia non est purè statutum legis positiva, sed & preceptum naturale; non obstante, quod Rota decis. 44. de appell. in novis. senserit. c. si postquam. non loqui de inferioribus Ecclesiis. Nam quidquid sit de hoc, in quantum dicta decretalis est lex positiva, eadem, in quantum secundum substantiam est lex naturalis, omnes electiones comprehendit. Pass. n. 43. Neque obstante, quod non sit de lege natura, electum ex electione acquirere jus ad confirmationem: nam sufficit, quod ex lege positiva acquirat hoc jus, & eo sic acquisito, subintrat lex illa natura ad defendendum illud. Pass. ibid. Quin & ut Idem addit, lex naturæ absolute vult, ut gesta lite pendente in prejudicium ejus,